

مهارت‌های تفکر انتقادی دانشجویان علوم پایه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در مواجهه با متون علمی

فرود بهمنی، علی‌رضا یوسفی، مهدی نعمت‌بخش، طاهره چنگیز، محمد مردانی

چکیده

مقدمه: تفکر خلاق از دیرباز مورد بحث و توجه معلمان و مراکز آموزشی بوده است. با توجه به رویکرد وسیع و جدی به تفکر انتقادی، این مطالعه با هدف بررسی میزان بکارگیری تفکر انتقادی نزد دانشجویان علوم پایه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در مواجهه با متون علمی انجام شد.

روش‌ها: در این مطالعه تجربی، دانشجویان گروه پزشکی (پزشکی، دندان‌پزشکی، داروسازی) در سه گروه مختلف، نوشته‌های علمی و یا سؤالاتی در ارتباط با درس را دریافت کردند که حاوی اشتباهات فاحش منطقی-ادراکی بود. میزان اشتباهاتی که از سوی دانشجویان شناسایی و مورد توجه قرار گرفت، ملاکی برای بهره‌گیری آنان از مهارت‌های تفکر انتقادی در نظر گرفته شد.

نتایج: دانشجویان گروه پزشکی در مواجهه با سؤالات غلط امتحانی به هیچ وجه از مهارت‌های تفکر انتقادی استفاده نکرده و در مواجهه با جزوات درسی تنها حدود ۶/۸ درصد از آنها صرفاً به برخی از اشتباهات توجه کرده بودند.

نتیجه‌گیری: علی‌رغم پرداختن به پرورش انواع تفکر به عنوان مهم‌ترین هدف نظام‌های آموزش عالی در همه کشورهای جهان، نتایج این مطالعه و بسیاری از مطالعات مشابه نشان می‌دهد که در مقام عمل، نظام‌های آموزشی، برنامه‌ای برای پرداختن به پرورش تفکر ندارند و این موضوع می‌تواند برای نسل فعلی و آینده دانش‌آموختگان، موضوع نگران‌کننده‌ای باشد.

واژه‌های کلیدی: تفکر، تفکر انتقادی، پرورش تفکر، دانشجویان پزشکی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / پاییز و زمستان ۱۳۸۴؛ ۵(۲): ۴۶ تا ۴۱.

مقدمه

تفکر را به عنوان بازآرایی یا بازنمایی و یا تغییر اطلاعات کسب شده از محیط با استفاده از نمادها و اطلاعات ذخیره شده در حافظه درازمدت، تعریف کرده‌اند. تفکر به حسب ویژگی‌هایی که از آن برخوردار است به انواعی از

قبیل: تفکر خلاق، تفکر انتقادی، تفکر حل مسأله و ... تقسیم‌بندی شده است (۱).

تفکر معطوف به حل مسأله و تفکر خلاق از دیرباز مورد بحث و توجه معلمان و مراکز آموزشی بوده است. شاید توجهی که به طرح و حل مسأله در نظام‌های آموزشی معطوف می‌شد، ناشی از توجه به پرورش این وجه از تفکر بوده است. تفکر انتقادی گرچه قدمتی به قدمت پیدایش انسان متمدن و متفکر دارد اما در متون علمی تا اوائل قرن بیستم مورد توجه وسیع و جدی قرار نگرفته بود.

دیویی (Dewey) در کتاب «چگونه فکر می‌کنیم؟» ماهیت تفکر را تردید منطقی و قضاوت توأم با تأخیر (معلق) می‌داند. وی تفکر منطقی را شامل بررسی فعال، مستمر و دقیق هر عقیده و نتایجی که بر آن عقیده مترتب می‌باشد، دانسته است.

آدرس مکاتبه: دکتر فرود بهمنی (استادیار)، مرکز تحقیقات آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، خیابان هزار جریب، اصفهان.

E-mail: bahmani@med.mui.ac.ir

دکتر علیرضا یوسفی، استادیار گروه آموزش پزشکی، دکتر مهدی نعمت‌بخش، استاد گروه فیزیولوژی، دکتر طاهره چنگیز، استادیار گروه آموزش پزشکی و دکتر محمد مردانی، دانشیار گروه علوم تشریحی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

این طرح با شماره ۸۱۳۵۹ در دفتر هماهنگی طرح‌های پژوهشی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به ثبت رسیده و هزینه آن از طرف این معاونت پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸۴/۵/۲ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۴/۱۱/۱۲ اصلاح شده و در تاریخ ۸۴/۱۲/۵ پذیرش گردیده است.